

Posudek oponenta

Název práce: Rozvoj osobnosti předškolního dítěte metodami dramatické výchovy

Autorka: Pavlína Hurtová

Vedoucí práce: Mgr. Radka Svobodová

Oponent: Mgr. Radek Marušák

Bakalářská práce Pavlína Hurtové se zabývá vlivem dramatické výchovy na rozvoj osobnosti dítěte předškolního věku. Jejím cílem je zjistit, jaký je rozdíl mezi dětmi, které jsou zvyklé pracovat metodami dramatické výchovy a dětmi, které těmito metodami nepracují.

V teoretické části charakterizuje diplomantka dítě předškolního věku a zabývá se hrou dětí v tomto období, dále potom zejména hrou dramatickou. Druhá kapitola nás seznamuje s dramatickou výchovou, jejími metodami. Od obecné charakteristiky směřuje autorka k specifickým dramatické výchovy v předškolním období zejména v oblasti metodologie. Teoretická část je psána velmi přehledně, srozumitelně, v hloubce i šíři, jež odpovídá zacílení této práce.

Pro praktickou část si autorka stanovila dvě hypotézy:

1) Reakce dětí v MŠ, kde se pracuje metodami Dv, budou rychlejší, přirozenější a věrohodnější než v MŠ, kde se Dv nepracuje.

2) Děti z MŠ, kde se pracuje s Dv, budou vnášet do hry nové impulzy, nápady. Děti, které nejsou zvyklé na práci s Dv, se budou přesně držet požadavků a podnětů, které jim budou nabízet jako vedoucí hry.

Obě stanovené hypotézy ověřuje diplomantka akčním výzkumem (ten je základní metodou, nikoli pozorování, jak uvádí diplomantka na s. 24) – vytvořila pro děti předškolního věku týdenní program, v němž uplatňuje metody Dv. Tento potom realizovala ve třídě, kde se běžně s metodami Dv pracuje a ve třídě, kde není tento typ práce běžný. Zjištěné výsledky podporují autorčin předpoklad, že děti pracující metodami dramatické výchovy jsou osobnostně i sociálně vyspělejší a kreativnější. Vzorek dvou tříd je však velmi malý na vyvozování obecných závěrů, a to i přesto, že pozorované skutečnosti jsou velmi rozdílné. Diplomantka nás však neseznamuje s dalšími okolnostmi, které mohou být pro reakce dětí zásadní a to nikoli v rovině metodologické (jaké bylo složení třídy, diagnostika, styly vedení tříd, klima...) Proto si myslím, že je třeba ke zjištěným skutečnostem přistupovat poměrně kriticky. Navíc je sporné porovnávat výsledky dvou skupin, z nichž jedna postupuje cestami, jež jsou jí důvěrně známé, zatímco druhá cestami pro ni novými.

Mohla by proto diplomantka ve svých zjištěních oddělit ty rozdíly, které jsou dány spíše znalostí metod, od těch, které signalizují rozdíly v rovině osobnosti, vztahů, kooperativních dovedností, v rovině tvořivosti?

I přes tato zpochybnění jsou pozorované rozdíly velmi výrazné, a přestože nelze na tomto vzorku potvrdit či vyvrátit stanovené hypotézy, znamená tato práce zajímavý příspěvek k posouzení místa metod dramatické výchovy v práci s dětmi předškolního věku.

Další otázky pro obhajobu:

Jak by pojmenoval diplomantka svou roli, pozici, status v jednotlivých skupinách. Měnila se tato role mírou zaujetí, zapojení dětí?

Pro celý týdenní blok vytyčuje autorka cíle v rovině dramatické (s. 25- Cíle projektu). Jiné cíle si pro celý projekt neklade?

V teoretické části se diplomantka zabývá dramatickou hrou. Použila ji někde v samotném projektu? Pokud ano, probíhala ve fázích, jak ji popisuje v části teoretické? Pokud ne, proč se této metodě práce v projektu vyhnula?

Práce je psána přehledně, stylisticky i gramaticky bez výrazných chyb. Splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci a doporučuji ji k obhajobě.

Navržená klasifikace: velmi dobře

Radek Marušák